

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobkyně: L. N., nar. xx. x. xxxx, bytem K. V.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 22. 2. 2021 proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 1. 2021 č. j. X o
invalidní důchod,

takto:

I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 1. 2021 č. j. X a
jemu předcházející rozhodnutí ze dne 29. 10. 2020, č. j. X se zrušují a věc se vrací
k dalšímu řízení žalované.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 29. 10. 2020 byl
žalobkyni od 18. 11. 2020 odňat invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku
Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary ze dne 14. 10. 2020 již není podle

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

ustanovení § 39 odst. 1 zdp. invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %.

2. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky, o nichž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalované ze dne 26. 1. 2021 č. j. X, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila výše uvedené rozhodnutí s tím, že žalobkyně není invalidní, neboť podle posudku České správy sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) ze dne 19. 1. 2021 již není žalobkyně od 14. 10. 2020 invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje tělesné, smyslové ani duševní schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastnice řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II (Onkologie), odd. A (Zhoubné novotvary), položce 1b (Novotvary s lehkým postižením), přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15-25 %. Lékař ČSSZ zvolil na základě doložených lékařských zpráv s ohledem na charakter zdravotního postižení, horní hranici výše uvedeného rozmezí, tj. 25 % s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 22. 2. 2021 doručenou zdejšímu soudu dne 8. 3. 2021 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované. Žalobu odůvodnila tím, že v loňském roce došlo k výraznému navýšení medikace, jež má negativní účinek na její výkonnost, denní aktivity jsou těžce omezeny, kromě toho má mnoho výrazných zdravotních komplikací po ablaci obou prsou pro karcinomy a hysterektomii, po všech provedených zákrocích přetrvávají velké problémy s hojením, léčení bude trvat ještě mnoho měsíců. Trpí obrovskou únavou, vyčerpáním, bolestmi, velmi špatně spí, není schopna soustavné výdělečné činnosti a vzhledem k mnohačetným zdravotním problémům je přesvědčena, že jí měl být přiznán II. stupeň invalidity. Posudkový lékař žalované nevzal v úvahu, že se stav žalobkyně oproti stavu v roce 2018 opět zhoršil, v důsledku čehož jí byla navýšena psychiatrická medikace a je předpoklad, že se stav bude nadále zhoršovat. Rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, a proto navrhla, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a o žádosti žalobkyně bylo rozhodnuto znovu.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná dne 26. 4. 2021 ve svém vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení; rozhodnutí. Uvedla, že napadené rozhodnutí vydala na základě posudku o invaliditě ze dne 19. 1. 2021 vypracovaného pracovištěm ČSSZ a je přesvědčena, že posudky vypracované lékařem OSSZ Karlovy Vary a lékařem pracoviště ČSSZ byl plně zjištěn a posouzen zdravotní stav žalobkyně a oba posudky považuje za objektivní. Setrvala proto na napadeném rozhodnutí a navrhla, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

IV.

Posouzení věci soudem

5. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

V.

Rozhodnutí soudu

6. K námitkám žalobkyně týkajícím se nesprávného posouzení zdravotního stavu není soud oprávněn se vyjadřovat, protože ve věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení.
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 17. 6. 2021 za účasti odborných lékařů z oboru psychiatrie, jemuž žalobkyně nebyla přítomna. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (26. 1. 2021) byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, šlo o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69 %; doba platnosti posudku trvale s datem změny 15. 10. 2020. Komise uvedla, že rozhodujícím zdravotním postižením je Rekurentní depresivní porucha středně těžká, Carcinoma mammae I. dx., stav po parciální resekci a SLN (16. 11. 2018), stav po oboustranné mastektomii (8. 1. 2019), stav po LAVH a oboustranné adnexektomii (7. 3. 2019), stav po rekonstrukci obou prsů (vložení expandéru do pravého prsu 30. 9. 2020, rekonstrukce obou prsů silikonovými implantáty 7. 4. 2021), ostatními zdravotními postiženími jsou Chronický polytopní vertebrogenní algický syndrom s převahou bederní páteře a Atopická dermatitida. Doloženými posudkovými nálezy byly

lékařské nálezy MUDr. O. R., MUDr. P. H., Kliniky Plastické chirurgie Nemocnice Na Bulovce MUDr. V. H., MUDr. E. T., MUDr. R. O., MUDr. B. S., MUDr. M. H., MUDr. D. Š. a MUDr. I. P.. Dle této zdravotní dokumentace a konzultací psychiatra při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je rekurentní depresivní porucha středně těžká. Dalším závažným onemocněním je carcinoma mammae I. dx., stav po parciální resekci a SLN (16. 11. 2018), stav po oboustranné mastektomii (8. 1. 2019), stav po LAVH a oboustranné adnexektomii (7. 2. 2019) a stav po rekonstrukci obou prsů. Dle psychiatra je rekurentní depresivní porucha středně těžká, jedná se o chronický stav, je nutné očekávat i přes kontinuální kombinovanou terapii sezonní depresivní propady a dekompenzace se snížením tolerance psychické i fyzické zátěže. Dle onkologa je žalobkyně bez známek lok regionální recidivy či generalizace. Posudková komise nebyla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Karlovy Vary ani s posudkovým hodnocením námitkového řízení a konstatovala, že se u žalobkyně jedná o středně těžké postižení, depresivní či manické epizody středně těžké, dostatečně dlouhé remise, značně snížená úroveň sociálního fungování, výkon některých denních aktivit je omezen. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 45 % podle kapitoly V, položky 4c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., na horní hranici taxace hodnoceno s ohledem na povolání učitelky. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, položky 4d, neboť se nejedná o těžké postižení. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, položky 4e, neboť se nejedná o zvláště těžké postižení. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje hodnota míry poklesu pracovní schopnosti o 5 % a celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 50 %. Žalobkyně není pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav schopna práce spojené se zvýšeným rizikem stresů, ve směnném provozu, ve velkém kolektivu, ve vynuceném tempu, je schopna lehké práce. K datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Datum vzniku dnem psychiatrického vyšetření 15. 10. 2020. Stanovena platnost trvale, dle psychiatra chronický stav. Při posudkovém hodnocení byly zohledněny všechny námitky uvedené v žalobě.

10. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
11. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici

zvýšit až o 10 procentních bodů. V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti nebyly shledány PK MPSV, jak uvedeno shora.

12. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byli-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
13. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž došlo k odnětí invalidního důchodu. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 17. 6. 2021 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované (26. 1. 2021) se u žalobkyně jednalo o invaliditu druhého stupně, a proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 26. 1. 2021 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 29. 10. 2020 rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jak vyplývá z citovaného posudku PK MPSV, když zdravotní stav žalobkyně odpovídal druhému stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činila nejméně 50 %, avšak lékařem OSSZ a lékařem ČSSZ byla přiznána míra poklesu pracovní schopnosti 25%.
14. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je dle posudku PK MPSV ze dne 17. 6. 2021 invalidní pro invaliditu druhého stupně a to od 15. 10. 2020, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – změna stupně invalidity u žalobkyně na druhý stupeň. Vydáním nového rozhodnutí bude realizován i tento rozsudek, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity již na základě posouzení zdravotního stavu žalobkyně v rámci řízení správního orgánu prvního stupně či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s. ř. s.
15. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšná žalobkyně, jež nebyla ve sporu právně zastoupena, nepožadovala náklady řízení, a proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 16. 8. 2021

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně